Girona i Osca, dos clubs amb vides paral·leles

Els aragonesos, el proper rival a visitar Montilivi, estan signant una escalada meteòrica com la que els de Machín van protagonitzar fa un any

Una acció de l´Osca-Girona de la primera volta.

Tres mesos han passat des de l'última derrota de l'Osca. Tres. Dotze partits, que és el mateix. Tantes jornades com les que l'equip de Juan Antonio Anquela ha viscut imbatut, amb una ratxa espectacular que l'ha dut d'estar a prop del descens a convertir-se en un ferm candidat en jugar el play-off i ser un dels equips en més bon estat de forma de tota la categoria. Si fa no fa, una ratxa similar de la que la temporada passada va protagonitzar el Girona a la segona volta i que el va dur de lluitar per la permanència a colar-se a la promoció. I és que gironins i aragonesos tenen vides paral·leles, sobretot des que van coincidir a la Segona Divisió A ara fa uns quants anys.

El 2008, Osca i Girona certificaven el seu ascens a la categoria de plata. No era el seu primer cop. A la dècada dels 50 també hi havien coincidit, i no pas més tard. Dos clubs modestos, sense història a Primera. Camps més o menys petits, una massa social similar i plantilles que mai han tingut gaires estrelles, però que han anat millorant amb el pas de les temporades; més a Montilivi, on l'evolució ha estat majúscula. A l'Alcoraz, en canvi, es va patir un descens de nou a Segona B, tot i que fa dos cursos van recuperar la categoria perduda fins que, ara, s'han guanyat a pols lluitar entre els favorits a l'ascens.

Ho ha aconseguit l'Osca gràcies a una ratxa espectacular, si fa no fa com la que el Girona aconseguia un curs enrere (15/16). Llavors, i després d'una primera volta irregular on el descens va estar a tocar més d'un cop, els de Pablo Machín van escalar posicions amb un segon tram de calendari notable que els va dur fins al play-off, on acabarien caient a l'última ronda davant l'Osasuna, quedant-se a les portes de Primera. L'aventura de l'Osca no ha acabat encara, però sí que va per molt bon camí. Fa dotze jornades que no perd i des de l'última derrota, un 2-3 a casa contra el Saragossa el primer cap de setmana de febrer (ara fa tres mesos), els d'Anquela han escalat deu posicions a la classificació.

Passada aquella 24a jornada, els aragonesos eren quinzens amb 29 punts, quatre més que el descens. Ara, dotze partits més tard i sense ni una ensopegada més, l'Osca s'ha enfilat fins la cinquena plaça de la taula, en zona de play-off, amb 55 punts. Això, gràcies a una ratxa que l'ha dut a guanyar 26 punts dels últims 36. Uns números que el converteixen en un rival a tenir en compte i que serviran, aquest dissabte, per posar a prova l'estat físic i mental d'un Girona que exprimeix les seves opcions de pujar a Primera per la via ràpida.

Precisament sobre aquest duel va parlar ahir Samu Saiz, un dels futbolistes més destacats de l'Osca. «A la primera volta ja va ser un partit dels més bonics, amb dos conjunts que juguen bé i que van a l'atac, pel que espero que serà igual a Montilivi», deia, analitzant molt positivament l'estat del seu equip: «Estem fent les coses bé. La bona ratxa no és qüestió de sort, sinó de bona feina. Queden sis jornades i volem acabar la lliga ben amunt».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/05/03/girona-osca-dos-clubs-vides/844037.html?utm_source=rss